Ad 3um nō arg: similī ee rāoe poset defendi vnionē nō distinc ab extremis. Ad 4um, nō arg, prӕter alia, qa illa realitas identificata cū Dō est determinativa, vt Deus sit in tali loco, vel nō. Si 1um: ergo Deus nō est indistans. Si 2um ea realitas nō est prӕsea: insuper contra hoc faciunt argumenta, coīter facta, contra connotationes et qbus supersedeo.

Arg. 2o: bene excus absque eo, qd in se recipiat aliqid intrinsecus, est mihi prӕsens: ergo et ego sum illi prӕsens absque vnioe superaddita, in me intrinsece recepta. 2o: eo ipso, qd ego existam in hac aula, sine aliqua vnioe superaddita sum illi prӕsens: ergo prӕsea superaddita superfluit. 3o: si Deus fieret prӕsens huic aulӕ per aliqid sibi intrinsecus, destructa aula mutaretur intrinsece: sed hoc est falsum: ergo. 4o: nulla datur cā creata pro priori ad prӕsentiam illius detrahens: ergo nec prӕsea superaddita.

Ad 1um insto: sine aliquo motu intrinsece recepto in hoc spatio, hoc spatium percurritur a mobile: ergo etiam sine motu intrinsece recepto in ipso mobile percurritur spatium. Deinde nō conclusum est, qd denominatio loci externi est externa, pro inde quod non petit formam intrinsece receptam in loco: sic obiectum denominatur cognitum per cognitionem receptam in me, et nō in ipso: denominatio autem prӕsentis est intrinseca, exigens formam ee intrinsece in subiecto: sic ego denominor videns, per visionem in me receptam.

Qd autem, prӕsea in me, et non in loco externo recipiatur intrinsece, ideo est quia motus in me, et nō in loco recipitur; atque prӕsea sit eius terminus, illum producit in me, et nō in loco. Ad 2um implicat in terminis arg, nō minus quam prod. eo pacto qd ego cognoscam obiectum absque cognitione superaddita, obiectum erit cognitum! Ad 3um dnō arg: solum ee mutaretur Deus extrinsece, eo qd deficiente vbi intrinseco aulӕ, nō coexisteret illi vbi intrinsecus Dei, qd permaneret.

Ad 4um distinguo arg: nulla datur cā creata illius detrahens physice et ordo; illius detrahens moraliter nego: pro priori ad prӕsentiam

A, nec datur prӕsea A, nec motus A, pcedens quo phice detrahet mobile ad prӕsentiam B, producenda, potius quam C.D. etc.: at regulariter loquendo datur in mobili, exigentia ad producendam prӕsentiam immediatam, potius quam mediatam, Deus quo hac exigentia motus detrahat physice prӕsentiam B, potius, quam C.D. etc.

Arg. 3o: res pro priori ad productionem suӕ prӕsentiӕ distentis, est vbicata sine vbicatione distincta: ergo. Dicitur arg: pro priori ad talem productionem est approximata: approximatio ee causa, prӕrequiritur ad effectum; sed per eam approximationem sufficienter vbicatur: ergo. 2o: prius est Deus dici ee in hoc loco, quam est ee quam operari: sed prius est prӕsens quam producat vbi qd in hoc loco operetur suam vbicationem: ergo quam prius producat vbi, vbicatione distincta iam est in hoc loco. 3o: si prӕsea sit qid distinctum a corpore, dum hoc movetur per spatium divisibile continuum acquireret infinitas prӕseas, seu prӕsentiam infinite divisibilem; sed hoc est absurdum: ergo.

Ad 1um, nō arg, et maior probationis, distinguo quoad probationem inclusam; prӕrequiritur ad effectum quod sit ipsa prӕsea et approximatio nō; ad talem effectum a prӕsea distinctum ordo nō subsistea, nō requiritur pro priori ad alios ad se ipsos productos, licet causa plures, requiratur pro priori ad alios effectus: prӕterea arguens, prӕsentiam distinctam a re, probat ee stare in approximatioe et hӕc distinguitur a re.

Ad 2um distinguo arg: prius est ee, idest quam idest, prius est existere quam operari ordo prius est ee, idest quam vs est ee vbicatum sub distinctione, quam operari ipsius vbicationis nō quam operari effectus ab vbicatioe distinctos ordo, et nō vtramque ordinem.

Ad 3um, res maior ee vera, si continuum componeretur ex partibus infinite divisibilibus; falsa vero, si ex solis punctis finitis componatur: vnde difficultas hӕc resolvetur lib. 6o, Deo dante.

Sectio Va aliqua dubia circa prӕseam enodantur.

Dubitabis, an prӕsea sit accidens modale? Affirmo, et est accidens constat, tum quia nō est pars substantiӕ, vtlicet conceditur per-

feo substaq; tu q. a per motu localem per que producitur; presea, quæ advenit enti iā expleto, in suo eē nihil substātiale producitur. Datur item eē modale, tu q. presea est actuale exercitium presentandi rem in loco, ipsi que eveniz afixa, adeo ut du res transit in aliu locu amitatur presea.

Tum, q. si presea eset res, absta, univetur corpori per aliā unionem, l. igitur hæc unio eset presens per se ipsā, l. per aliā presea? si 1m, q. sicut presea huius unionis est modus, ita presea alterius corporis. Si 2m: dabitur processus in infinitu unionum. — Dubitabis 2°: an ō enti creato competat presea dicta? Afirmo, excipiuntur tam; ab hac reg. ipsa presea, ipsius actio productiva, et si qui sunt alii modi unionum, et quæ ea even. anexi.

Rāo resolutionis est, q. quodcumque ens mobile est indiferens ut sit in hoc aut alio loco: unde eget presea dicta, qua indiferentia auferatur: rāo exceptionis est, q. presea est ipsa rāo formalis presentandi, eius actio, actio productiva, et si qui sunt alii modi, ut pote anexa cum presea, ipsi quæ afixi even. iam sunt determinati ad existendum ubi res existat. pro inde quæ, ni egent alio determinativo.

Obiter hic nota, qd si quæ sit ens even. immobile afixum quæ, uni tantū loco, per se ipsum eset presens et ni per presea dictā, sicut in sili dicebatur de efectu even. de efectu determinato ad aliquā cām, qui propterea, ni producetur per qualitā à se distā.

Dubitabis 3°: an quælibet pars sive substātialis, sive accidentalis compositi, habeat suā propriā presea, an ut oēs uniuntur per solā unionem quantitatis? Afirmo 1m, et rāo est, q. ni minus est proprietas mobilis presea, quā entis creati dependēa: sic videmus, qd aīa ralis v.g. adhuc separata à māa et ptite retinet suā presea; sed singulis ptibus, sive substātialibus, sive accidentalibus compositi, competit sua propria dependēa à cāa et pariter productio: ergo pariter.

Dubitabis 4°: quotuplex sit presea? Rēo qd duplex, alia circumscriptiva, definitiva alia: illa est ut cuius res existit in loco determinato, taliter ut tota sit in toto loco, et singulæ ptes ipsius in singulis ptibus loci absque ipsarum penetratione. Hæc presea (si res sit divisibilis) potest eē divisibilis, tam ex pte rei, quā ex pte loci; ita ut sæ ptes subti v.g. situantur in sis ptibus loci, per sæ ptes presea, quælibet per suā presea ptem.

Definitiva dicitur ea, ut cuius res divisibilis ita est in loco determinato, ut tota sit in toto loco, et singulæ ptes rei, in oibus loci ptibus inter se penetratis, talis est presea, quā habet corpus Xpti Dūi in Eucharistia. Dicitur etiā definitiva, ea ut cuius res indivisibilis situatur tota, in toto spatio divisibili, et tota in singulis ptibus spatii: qualiter est v.g. aīa ralis in corpore et Angelus in hac Aula.

Dubitabis 5°: an possit aliqua res, saltem divinitus absolvi ab oī presea? Rēo nēe, cum Eximio Nro, et aliis, pr: nec divinitus dari potest creatura quæ sit et nullibi sit; sed talis eset creatura existens sine presea: ergo. Pbtur māi: nec divinitus potest dari creatura quæ existat et ni existat; sed creatura quæ cum eset nullibi eset, existeret, et ni existeret: ergo. 2a pars minoris, quæ sola videtur egere probatione, constat ex D. Augustino tom. 2° epistola 57 ad Daldanum, dicente: tolle spatia à corporibus et nusquam erunt, qd ni nusquam erunt, neque erunt. Item, ex Lib. hic textu v. quæ sunt, oēs existimant alicubi eē, ni qd nullibi est, nihil est.

Subsectio unica, opota solbuntur argumenta.

Opones contra 1as respones 1°: oīa quæ quantitati uniuntur, quantitati debent commensurari: qd sufficit una presea quantitatis, pro oibus ptibus compositi, quæ quantitati uniuntur. 2°: si quælibet pars compositi haberet propriam presea, se movente sola quantitate, quælibet per se moveretur; sed

ex Ptle, sola qtitas per se movetur: ergo. 3º: efectus fralis qtitatis, est reddere extensa quo ad locum oes ptes cpoti: ergo et reddere illas presentes.

Ad 1am distinguo ans: debent comitari ex naa rei cdo, abste, nego, ex loq: qd aiunt, ex naa rei, debeant comitari qtitem, n, evincitur vocalos: per sus vnicaons. Ad 2am, nego maiorem, quia ptes cpoti, solus moventur rone cari: per sus vnicaons ad qtitem, rone cuius detrantur mediate per impulsus receptus immeate in qtite, et ob hoc, sola qtitas dicitur per se moveri.

Ad 3am distinguo ans: efectus fralis ... est reddere extensa in actu 1º cdo; in actu 2º, nego, qtitas solus est, vnde detrahus ea, que cum ipsa existunt, vt producant propriam presentiam in loco vbi est ipsa: ipsi aiunt, presentes reddunt ptes cpoti extensas in actu 2º.

Opp. 3a ... respons 1º: licet modus, n, poset existere sine re, tamen, res potest existere sine modo: ergo potest res, existere sine presentia. 2º: res est caa sue presentie, et prior illa: ergo producta re, potest Deus impedire productionem presentie. 3º: res, et deus presentia producuntur vnde distinctis decretis, et diversis actionis: ergo positis, decreto, et actione productiva rei, potest Deus suspendere concursus ad producendum presentiam, sicut xa Nos, posito decreto de existentia mas, potest Deus, n, decernere fris.

4º: eo qd maa sit caa fris, et essa caa, suarum proprietatum, possunt existere, illa sine fra, et hec sine proprietatibus; sed res est caa presentie: ergo. 5º: res existit sine vnicaone, pro illo priori naae, pro quo illius precedit: ergo potest ee, sine illa, pro toto insti reali. 6º: presentia, n, est de essa caeius, qa, n, implat, hanc existere sine illa.

Ad 1am insto: ergo efectus poterit ee sine actione. 2º, distinguo maiorem: sine modo cum quo, mesphe n connectitur cdo; cum quo mesphe connectitur nego et loq: res enim mesphe et exer connectitur cum sua vnicaone, propter ras nus ... .

Ad 2am, et 3am, nº coas propter ras datas: paritas adiuncta nihil evincit, ideo ee, posito decreto de existentia mas, potest Deus n, decernere fris, quia maa solus naaliter, n, vº exer exigit illas: vnde paritas est sine fra, vt potius nus ... conformes.

Ad 4am, nego caalem: caalis est qa id ex nullo cap. repugnat. Ad 5am 1º intero: ergo actio que pro priori precedit tus, potest existere in insti reali sine illo: item: ergo res naaliter potest existere sine vnicaone: naaliter ee, existit sine illo, pro illo priori. 2º, distinguo ans: existit sine illa priore cdo; pove nego, est dicere; pro illo priori naae prindetur a vnicaone que vt potes efectus, solum inteligitur pro posteriori: ast in toto insti reali res est vnicaone.

Ad 6am, distinguo ans: n, est de essa caeius hoc est, n, est paratus ... eius mesphe illius cdo; hoc est, non est ... exer exactus a cieara nos et in hoc sensu, efectus est de essa actionis; extrema de essa vnionis, in quibus retorquetur argutum, constat ee, eius vnionis, existere, n, posse sine extremis, tamen, hec sint essa mesphea vnionis. Alia que obiici possunt facile poterunt ex dictis enodari.

Sectio VIa an posit duplex corpus, existere in vno loco, et idem corpus in duplici?

Quo ad 1am, qd inquiritur, certum est, n, posse naaliter existere duplex corpus in eodem loco, per merum coexisteq rone qtitis, que impenetrabilis est, et hic videmus, qd accedente vno corpore aliud expellitur a loco. Certus est 2º: posse duo corpora, in eodem loco, divinitus, penetrari, et constat, tum ex nulla repugnantia, tum ex Ecclesia et PPbus atestantibus, Xptus Dnus in sua resurrectione, penetratus fuisse cum lapide sepulchrali, quo immoto exivit de sepulchro. Item constat, ex Nativitate ipsius Xpti Dni, et aliis. Observa hic qd xa probabilem discurrendi modus semel posito, miraculo penetraonis, possent corpora